

На овој икони - портрету (како и треба да буде на иконама) написано је име Ивана IV. Дакле, цар Иван IV био је канонизован за свеца. Јасно је да је канонизован под именом Василија Блаженог, пошто реч Василије означава просто "цар" (Василије = Базилеус на грчком). Дакле, после своје болести, Иван IV је напустио послове и постао блажени. Ускоро, кроз 4 године он умире (1557. год.) и сахрањују га заиста у присуству масе људи у Троицко-Сергијевом манастиру, забележивши смрт бившег цара у Разредном Приказу (што је сасвим природно). Није умро прости "јуродиви", већ велики цар! Узгред, у календару се помиње и Иван Блажени, московски чудотворац. Међутим, нема никаквих података о његовом животу. Највероватније је да се ради о још једном помињању истог Ивана - Василија Блаженог. Календари су састављани у првој половини XVII века и тада је већ било могуће не сећати се да је то једно исто лице. Тим пре, што се у цркви приликом читања наглас Иван Блажени не спомиње (мада их је у Москви било само тројица: Максим, Василије и Иван). Дакле, Иван и Василије су једно лице.

Најпознатије дело Ивана IV (= Василија Блаженог) је освајање Казања. Том је догађају посвећена изградња чувеног храма на Црвеном тргу у Москви. Његове су куполе урађене у облику муслиманских капа што не оставља сумњу да су градитељи желели да изградњу храма посвете "освајању Казања". Али, тај се храм до данас назива ХРАМ ВАСИЛИЈА БЛАЖЕНОГ. На тај начин се у називу повезује освајање Казања са именом Василија Блаженог.

Дакле, настаје изузетна идентификација: ИВАН IV = ВАСИЛИЈЕ БЛАЖЕНИ.

Он није учествовао у државној управи од своје болести 1553. године, постао "јуродиви" и умро кроз четири године 1557. Ко и зашто је то сакрио и представио владавину малолетног Димитрија Ивановича (1553-1563) у чије је име владала "изабрана рада", као владавину Ивана IV, објаснићемо даље.

Активност "изабране раде" је данас позната као активност Адашева, познатог реформатора XVI века. Значајно је да је "изабрана рада" протерала Захарјине - Јурјеве у Литву (или их нагнала у бекство). Они су по свему судећи почетком тог периода били регенти а затим изгубили власт ([414], гл. 5).

10. Трећа заклетва. Ко, када и зашто је почео да искривљује руску историју?

Године 1563. бољарска дума је поново полагала заклетву ([414], стр. 172) цару Ивану и регентски савет је уништен. То је био нагли заокрет. Адашев није био пуштен у Москву и сву власт за цара Ивана су добили Захарјини. То је почетак чувеног терора. Године 1563, "деценију и по после царског крунисања, посланици Константинопољског патријарха су донели у Москву одлуку Васељенског Цабора, којом се потврђује московљаниново право на царску титулу... Раскошне службе божије одржане том приликом су имале за циљ да учврсте власт Грозног (како мисле историчари! - чудно, да је власт требало учвршћивати шеснаест година после крунисања цара - прим. аут.)" ([421], стр. 70). Видети [414], глава 7 и даље 7-15.